

Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan EY 253 artiklan mukaista perusteluvollisuutta, koska siinä ei perustella, miksi toimenpiteellä on yksiselitteisiä etuja ympäristölle. Kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä ei ole käsitelty väitteitä, jotka esitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevassa menettelyssä, joka liittyy alkuperäiseen päätökseen.

Kantaja esittää edelleen, että riidanalainen päätös koskee mitättömää alkuperäistä päätöstä, koska sillä loukattiin olennaisia muotomääräyksiä.

Kantaja esittää lisäksi, että komission päätös, jonka mukaan toimenpide on EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan yksiselitteisen ympäristölle edullisuuden vuoksi yhteismarkkinoille soveltuva, perustuu riittämättömään tosiseikkojen tarkasteluun.

Kantaja väittää lopuksi, että riidanalainen päätös on ilman oikeuttavaa perustetta epäedullinen komission ”perinteiseksi” kuvaamille eristeille, erityisesti mineraalieristeille, mutta myös sellaisille uusiutuvista luonnonvaroista saataville eristeille, joilla ei ole laatutunnusta ”Natureplus”. Kantajan mukaan päätös näin ollen suhteellisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen vastainen ja loukkaa siten yhteisön oikeuden peruseriaatteita.

Fernanda Ehrhardt-Avancinin 1.7.2005 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Fernanda Ehrhardt-Avancini, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 1.7.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Georges Vandersanden, Laure Levi ja Chiara Ronzi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen hylätä pyyntö, joka koski 207 tunnin 30 minuutin palauttamista, jotka kantajalta oli vähennetty tämän lomista ja sen jälkeen palakasta/eläkkeestä

2. myöntää viivästyskorkoa

3. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tosiseikkojen tapahtuma-aikana kantaja oli Euroopan parlamentin virkamies. Parlamentti lähetti hänelle 21.7.2004 kirjeen, jossa todettiin, että kantajan vuosilomapäivistä vähennettäisiin 207 tuntia 30 minuuttia sairaudesta johtuneen poissaolon vuoksi 28.5.—11.7.2004 välisenä aikana. Tämä parlamentin päätös tehtiin toimielimestä riippumattoman lääkärin lausunonmenettelyn puitteissa henkilöstösääntöjen 59 artiklan mukaisesti tehdyn sellaisen kantajaa koskeneen lääkärintarkastuksen päätelmien perustella, jossa väitetysti ilmeni, että tämä kykeni palaamaan tehtäviinsä. Parlamentti hylkäsi niin ikään kantajan esittämän myöhemmän pyynnön, joka koski vähennettyjen tuntien palauttamista tälle.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen 59 artiklan sekä parlamentin sisäisten sääntöjen rikkomiseen, koska tutkiva lääkäri ei tehnyt hänelle lääkärintarkastusta ennen häntä koskevaa riippumattoman lääkärin lausuntoa. Kantaja vetoaa myös perusteluvollisuuden, puolustautumisoikeuksien sekä ”pater quam ipse legem fecisti” -periaatteen loukkaamiseen.

Eric Voigt 30.6.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Eric Voigt, Orange (Ranska), on nostanut 30.6.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Bernard Autric.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että:

1. Euroopan komissio hyväksyy hänen 11.7.2002 tekemänsä hakemuksen ammattisairaudeksi tunnustamisesta,
2. Euroopan komissio maksaa hänelle korkoja 28.5.2004 lukien,